

Све што сте икад жељели да знате о факултету а нисте имали кога ПИТАТИ

Били ми на то спремни или не, налазимо се на раскршћу. Као да смо ове четири године били заштићени у сигурној, херметичкој боци (на чију смо се удобност, додуше, константно жалили), која је пловила мирно са једва покојим мањим таласом, а сада су одједном стигле јаке струје, отвориле ту боцу и оставиле нас да се сналазимо како знамо и умијемо. Шта даље?

Треба одабрати факултет, јер се то некако подразумева (?!?) као логичан потез након Гимназије. Ако сте дио оне гомиле која апсолутно нема појма шта даље, останите на истој страници. Факултет је за већину ријеч коју свакодневно изговарамо или чујемо у разговору, али је чињеница да је сам појам који представља, врло апстрактан. Разговор са Браниславом Рачићем, председником Удружења студената Медицинског факултета, разјаснио је многе нејасноће које су постојале у мојој глави на саму помисао на ријеч факс.

Универзитет у Бањалуци броји 13 факултета: Медицински, Пољопривредни,

испит, онда сте примљени на факултет и тада почиње игра звана студије.

Студентска година

Студентска година је подијељена на два семестра, љетно-јесењи (који за бруцоше почиње почетком септембра, а завршава крајем јануара) и прољетно-љетни (који почиње почетком марта и траје све до јуна).

Почетак студентске године одређује Ректорат факултета. Начин и правила студирања регулисана су Законом о универзитету, који је застарио и нефункционалан. О настави се брину декан и продекан, који састављају распоред предавања, вјежби и семинара. Предавања су углавном у јутарњим часовима. Постоји доста колоквијума: мали, у току, и излазни, на крају семестра. Предмети који су једносеместрални и вишесеместрални. Кад се одслушају предавања везана за одређени предмет и положи колоквијуми, добије се потпис професора. Тада се, након припреме, излази на испит. Закон по којем Универзитет ради је застарио те не одражава потребе младог

човјека који хоће да буде стручњак, да се такмичи са колегама из свијета, те да изађе на међународну берзу рада. Веома много је заступљено теоретско знање, дакле учење од корица до корица, док мало има оног практичног. Примјеном новог закона, тј. преласком на Болоњски процес од идуће године, требало би да постоји равноправна заступљеност практичне и теоретске наставе, ако не чак и у односу 60:40. Практична настава, која се изводи по застарјелим методама, требало би, улагањем одређених средстава бити модернизована.

Студентске организације

На сваком факултету постоји организација студената, као што је наша Организација студената Медицинског факултета. Поред тога постоји и Удружење студената Бањалуке, Студентски

Правни, Економски, Машински, Електротехнички, Шумарски, Архитектонско-грађевински, Филозофски, Технолошки, Природно-математички, Факултет за физичку културу и Академија умјетности. Сваки од ових факултета нуди различите смјерове. Оног часа кад се одлучите уписати на један од ових факултета, предају се, на одговарајући смјер, папири са свједочанством, увјерењем о држављанству и осталом папирологијом. Међутим, упис на факултет почиње знатно прије тога, зато што поједини факултети организују тзв. припремну наставу за оне предмете које захтијева пријемни испит. Те припреме почињу мјесец и по до два прије пријемног. На факултету се могу купити брошуре у којима се налазе задаци, од којих се одабере одређени број за пријемни. Уколико положите пријемни

парламент, Савез студената у Бањалуци, Студентска унија Републике Српске. Ове организације су оформљене на принципу удружења грађана, значи нису институције у закону. Финансирају се на различите начине, донацијама, и покушавају да остваре неке циљеве. Нови закон их треба поставити на ранг институција. Организација нашег факултета је успјела да протестима, почетком прошлог семестра, спречи повећање цијена студија. Успјели смо да утичемо и на наставу и да издајемо лист нашег факултета. Улога организација је побољшавање услова студирања, наставе и студентског стандарда. Такође се организују тзв. ИЈАДЕ, спортска окупљања са колегама из Србије и Црне Горе. Ту су бруцошијаде и забаве као добродошлице новим студентима.

Закон о универзитету

Сви ови подаци односе се на стари закон. Нови тек треба да пристигне и ми „плачемо“ за њим. Приједлог овог закона је два пута враћен из Стразбура. Пао је јер не одговара Болоњском процесу и зато што студенти код нас нигдје нису заступљени као институција и немају никаква људска права. Сада се припрема нови нацрт, на шта велики утицај има међународна заједница.

Трошкови осигурања

Влада Републике Српске финансира одређени број студената, који варира од факултета до факултета. Што је већи број примљених студената, већи је и број стипендија. У том случају, држава сноси све трошкове. Самофинансирајући студенти плаћају цијену коју је одредила влада, а која на Медицинском факултету износи 850 КМ. Ту су и трошкови за књиге, које сви студенти сами сnose.

Професори

Постоје особине као што су сујета и малограђанство које дефинитивно не би смјеле да красе наше универзитетске професоре. Сваки професор треба да у студенту види свога сина или

брата, да га подржава, да се оствари однос узајамног поштовања. Хипократова заклетва гласи: „Поштоваћу учитеље своје као да су моји родитељи“. Професор треба студента да научи свом предмету, али и да га научи животу. Професор би требало да буде личност на коју треба да се угледаш. Тренутна ситуација је таква да има мало професора на које бих желио ја да личим. Од професора се траже искреност, подршка студентима, поштење, људскост, добронамјерност, кооперативност. Те особине код већине професора у Бањалуци недостају. На такво стање утиче и чињеница да имају ниске плате, и да не живе на нивоу високообразованих грађана. Професор на факултету има плату 300 КМ док чистачица у некој успјешној фирми прими много више. Универзитет је БАСТИОН, свјетилка која гори, а оно што држи један универзитет је ентузијазам професора. Нажалост давно је нестало тог ентузијазма.

Огледало сваке државе је њено високо образовање. Задатак сваке владе је да се брине за универзитет, а она то не ради како треба. По Закону о трезору Републике Српске, за оба универзитета се издваја 20,5 милиона конвертибилних марака, ребалансом су додата још 2 милиона, која још нису исплаћена. У ову суму је урачунато све: инфраструктура, плаћање комуналија, плате професорима, техничка опрема. Факултети свим средствима покушавају сами доћи до новчаних

средстава. Зато се не може очекивати да један професор дође и да све од себе, уколико није материјално покривен. И онда, зато имамо све те ружне ствари које се овдје дешавају.

Да ли да одем или не?

Сви студенти, сви ми који радимо нешто, не бисмо били активни да не мислимо да ће бити боље. Лично, желим да останем овдје. Треба размислити о приједлогу да студенти са завршеним факултетом добију стипендију државе за постдипломски у иностранству. Треба им дати прилику да науче посао и да се након три до четири године, са украденим знањем, врате овомо. Разлога за оптимизам, кад се све сагледа, нема, али кад се боље погледа испод те паучине, има разлога да се остане, а има и посла. Морамо се борити да нам буде боље.

Савјет будућим студентима

Неће у овом животу вјечито бити тешко. Након сваког мрака долази свјетлост, а она ће доћи за краћи временски период, таман кад ви који ћете бити првачићи, завршите факултет. Сваки човек мора завршити факултет да би био комплетан (?!). Порука је следећа:

СЛУШАЈТЕ СВОЈЕ СРЦЕ КАД БУДЕТЕ БИРАЛИ ФАКУЛТЕТ.

Сања Кобиљ

**ВИСОКОШКОЛСКЕ
УСТАНОВЕ ЧЛанице
УНИВЕРЗИТЕТА У
БАЊАЛУЦИ**

www.urc.bl.ac.yu